

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำชุมความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ และความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนไชยินธุ์ จากการทดสอบนักเรียน 200 คน ด้วยแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์และความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในบทที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีรายละเอียด ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบจริงที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ปรากฏผลดังนี้

1.1 ข้อสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์

ก. อ่านจากจำแนก

อ่านจากจำแนกติดลบ	-	ขอ
ไม่มีอ่านจากจำแนก	-	ขอ
อ่านจากจำแนกทำ (.00 - .20)	2	ขอ
อ่านจากจำแนกปานกลาง (.20 - .40)	16	ขอ
อ่านจากจำแนกสูง (.40 - .80)	52	ขอ

ข. ระดับความยาก

ง่าย (ตั้งแต่ 80 ขึ้นไป)	-	ขอ
อยู่ในเกณฑ์กำหนด (20 - 80)	70	ขอ
ยาก (ต่ำกว่า 20)	-	ขอ

(คูณภาพในภาคผนวกประกอบ)

1.2 ข้อสอบความเข้าใจในการอ่าน

ก. อ่านจากจำแนก

อ่านจากจำแนกติดลบ	-	ขอ
ไม่มีอ่านจากจำแนก	-	ขอ

จำนวนจำแนกคำ (.00 - .20)	-	ขอ
จำนวนจำแนกปานกลาง (.20 -.40)	7	ขอ
จำนวนจำแนกสูง (.40 - .80)	28	ขอ
ช. ระดับความยาก		
ง่าย (ตั้งแต่ 80 ขึ้นไป)	5	ขอ
อยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด (20 - 80)	30	ขอ
ยาก (ต่ำกว่า 20)	-	ขอ

(คูณภาพในภาคผนวกประกอบ)

2. สำหรับความเที่ยงของแบบทดสอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สูตรคูเตอร์ รีชาร์ดสัน 21 พบร้า มีความเที่ยงคือพสมควร กล่าวคือ
- ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ = .89
 ค่าความเที่ยงของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน = .81

(คุณิตะนวนในภาคผนวก)

3. ความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์

เพื่อตรวจคุณความสามารถของนักเรียนทั้งหมด ในด้านความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ ได้คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ของความสามารถในการตอบข้อสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ 40.47 หรือ ประมาณร้อยละ 54 ของนักเรียนทั้งหมด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 11.73 ซึ่งนับว่ามีนักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในด้านความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กล่าวคือมีนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ย 106 คน ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 94 คน

4. ความสามารถในการเข้าใจเรื่องที่อ่าน

เพื่อตรวจคุณความสามารถของนักเรียนทั้งหมดในด้านความเข้าใจการอ่าน ได้คะแนนเฉลี่ย (\bar{x}) ของความสามารถในการตอบแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน 23.62 หรือประมาณร้อยละ 67 ของนักเรียนทั้งหมด และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 5.98 ซึ่งนับว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสามารถในการเข้าใจการอ่านอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง กล่าวคือ มีนักเรียนที่มีความสามารถน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ย 104 คน ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ย 96 คน

(คุณิตะนวนในภาคผนวก)

5. เพื่อศึกษาถึงความสามรถในการคำนวณรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์กับความสามรถในการเข้าใจการอ่านจะมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญตามที่ทรงสมมติฐานไว้หรือไม่ ผู้วิจัยได้นำค่าคะแนนที่ได้จากการแบบทดสอบหังส่องชุดมาวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์โดยอาศัยตารางการกระจาย (Scattered diagram) สรุปผลได้ว่า

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างคะแนนของนักเรียนหังส่องในการตอบแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์กับความเข้าใจในการอ่าน เท่ากับ $.76$ และมีนัยสำคัญที่ระดับ $.05^1$ แสดงว่า ส่วนใหญ่ด้านนักเรียนคนใดคนหนึ่งได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างทางไวยากรณ์ จะได้คะแนนสูงหรือต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในด้านความเข้าใจในการอ่านกวย และจะมีนักเรียนบางส่วนที่มีลักษณะไม่เป็นไปตามนี้

(คู่การคำนวณในภาคผนวก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ ประดอง ภารวนสุทธิ์, เว็งเดียวกัน, หน้า 110 - 112.